

పాపం

సముద్రాలవారివల్ల

రాత్రి నుండి ఎడతెరిపిలేకుండా కురిసిన వర్షం తెలతెలవారుతుండగా వెలిసింది.

అయినా ఆకాశం యింకా దుఃఖం దిగ మింగుతోన్న మబ్బులతోనే నిండివుంది.

నూలుకొరికే చలిగాలి—అడుగు బయట వెయ్యాలంటేనే అనభ్యాంకర్షించే చిత్తడినేల—ప్రయాణం చెయ్యాలనుకుంటేనే భయంగా వుంది నాకు.

కాని తప్పదు :

స్వెట్టరేసుకుని—మఫ్లర్ చుట్టి—నూట్ కేస్ తీసుకుని మెల్లిగా బయల్దేరేను :

ఒకటికి రెండు రూపాయలు ఎక్కువ యిచ్చేందుకు ఒప్పుకొని ఆటోలో బస్టాండు చేరుకున్నాను.

రాత్రి కురిసిన వర్షంవల్ల బస్టాండు మరింత గందరగోళంగావుంది.

టిక్కెట్లు తీసికొని మావూరి బస్ నిలబడే చోటికి చేరుకున్నాను. బెంచీమీద కూర్చుంటా మనుకునేంతలో ఏదో అల్లరి :

అటువేపు చూసేను :

ఎదురుగా విజయవాడ వెళ్ళే బస్ నిలబడే చోట కోలాహలంగావుంది.

“దొంగ! దొంగ!! పట్టుకోండి! పట్టుకోండి!! వర్సే కాజేసేడు! పట్టుకోండి” ఒకరిద్దరు గట్టిగా అరుస్తూ ఒక పాతికేళ్ళ యువకుని వెంటపడ్డారు.

వాళ్ళవెంట మరో పాతికమంది కుతూహలంగా పరుగుతీసేరు.

సంగతేమిటో అర్థమైపోయింది.

ఆ యువకుడు నాముందునుండే అరక్షణంలో మెరుపులా దూసుకుపోయేడు. వెంట తరుముతున్నవాళ్ళకూడ తక్కువతిన్నవారు కాదు; విడిచిపెట్టుకుండా పెరిగెడుతున్నారు.

పాపం : ఆ యువకునికి దురదృష్టం ఎదురయ్యింది. కోటగోడలావున్న డిపో కాంపౌండ్ వాల్ అతణ్ణి అడ్డగించేసింది.

—ఎటుపోవాలో క్షణం అతనికి తెలియలేదు :

వెనక్కి తిరిగి చూసేడు :

జనం ప్రవాహంలా అతనివైపు దూసుకొస్తున్నారు. అంతే! గోడమీదకు ఎక్కడోయి కుప్పలా కూలిపోయేడు. అతన్ని వెంటడించిన గళ్ళయంగీవాలా అతన్ని నమీపించేడు. అతనితోపాటు మరో యిద్దరూ :

గళ్ళయంగీవాలా ఆ యువకుణ్ణి దొంగ తన్నేడు.

అసలే గోడదూకటంలో కాలు బెజికిన అతను ఈ తన్నుకి ప్రాణాయకదిలిపోవటంతో ‘అమ్మా’ అంటూ హృదయ విదారకంగా అరిచేడు :

“అమ్మా అంటావురా బద్దాష్! ఎవడబ్బి సొమ్మునుకున్నావురా యిచ్చే!” అంటూ మరొక తన్నుతన్నేడు.

ఆ వెంటనే జనం తలొకదెబ్బావేసేస్తున్నారు ఆగుంపులో అతనేం అవుతున్నదీ ఎవరికీ అర్థంకావటంలేదు; కాస్తేపటికి జనం పల్చబడ్డారు :

ఆ యువకుడు సొమ్ముసిల్లి ప్రాణంపోయినట్లు పడివున్నాడు. గళ్ళయంగీవాలా అదేం గమనించనట్లు అతని జేబులో పర్చుతీసికొని “హమ్మయ్య! నా వర్సే మళ్ళీ దొరికింది!” అని దాన్ని ముద్దుపెట్టుకొని కదలిపోయేడు.

జనంలో అప్పుడు స్పృహ వచ్చింది.

‘కొంపతీసి వీడు చచ్చిపోలేదుకదా!’ అని గుసగుసలాడేరు. అప్పుడుకాని వాళ్ళేం చేసేరో—ఎంత అమానుషత్వంగా కొత్తేరో అర్థంకాలేదు :

‘ఒకవేళ వీడు చచ్చిపోతే?’ ఎవరో సందేహం వెలిబుచ్చేరు.

“పదండి పదండి; మనకొస్తుంది లేనిపోని తద్దినం!” జనం తప్పుకున్నారు.

అతన్ని చూస్తుంటే నాలో జాలిలాంటిది కలిగింది :

కాసేపటికి జనం పల్చబడ్డారు! ఆ యువకుడు సొమ్ముసిల్లి ప్రాణం పోయినట్లు పడివున్నాడు గళ్ళయంగీవాలా అదేం గమనించనట్లు అతని జేబులో పర్చుతీసికొని హమ్మయ్య! నా వర్సే మళ్ళీ దొరికింది! అని దాన్ని ముదు పెట్టుకొని కదలిపోయేడు జనంలో స్పృహ వచ్చింది

చేసింది తప్పే! కాదనను! కావాలని
ఎవరు తప్పచేస్తారు? పరిస్థితులలా దిగజార్చి
వుంటాయి! దొంగనైనా యితదారుణంగా
శిక్షించేహక్కు జనానికెక్కడుంది? నాహృద
యం బాధగా మూర్ఛింది.

దగ్గరగా వెళ్ళేను.
పాపం ఆ యువకుని ముక్కులోంచి
రక్తం ప్రవిస్తోంది!

వక్కనేవెళ్తున్న సోడాబండిని కేకేసి ఓ
సోడా కొట్టించి ముఖంమీద చిలకరించేను!

కాస్పేవటికి తలకొంచెం కదల్చి కళ్ళు
తెరిచేడు.

నన్ను అనుమానంగా భయంగాచూపేడు!
నేను చిరునవ్వు నవ్వేను!

అతనికి దైర్యంవచ్చింది.
నావైపు కృతజ్ఞతగా చూసేడు.

మెల్లగా చేయిఅందించి అతడు లేవటానికి
సాయంచేసేను!

అతను నన్ను ఆనరాచేసుకొని నడుస్తు
న్నాడు.

ఇద్దరం కాంటిన్ వైపు నడిచేం!
కేంటిన్ లో రెండుకప్పుల కాఫీ అర్డరిచ్చి

అతనివేపు చూసేను! అతను తలవంచుకునే
వున్నాడు.

ఆముఖంలో చెవులేని దైన్యం!
కాఫీ రాగానే 'త్రాగు' అన్నాను.

అతను బెరుగ్గా నావైపుచూసేడు.
"ఫర్వాలేదు త్రాగు!" అన్నాను.

కాఫీత్రాగటం పూర్తిచేసి సిగరెట్ వెల్గించి
మెల్లగా అన్నాను.

'చూడు బాబూ! దొంగతనం తప్పుకదా!
అవునన్నట్లు తలపూపేడు.

"తెలిసికూడ చేసేవా? నీవు చేసినవవివల్ల
అవతలవ్యక్తి ఎంత యిబ్బందులపాలవుతాడో
తెలుసా? ఒక్కొక్కసారి ఆసొమ్మువల్ల ఒక
పెళ్ళి ఆగిపోవచ్చు! ఒక నిరుపేద కష్టాఠిత
మైతే అతను గుండెఆగి మరణించవచ్చు! ఆ
సొమ్ము పోయినకారణంగా ఒక మనిషి
మందులులేక ఆసుపత్రిలో మరణించవచ్చు!—
ఇలా ఎన్నెన్ని విధాలగానో నీవు చేసినవవి
ఎదుటవాణ్ణి బాధిస్తుంది. —పోనీ దీనివల్ల
నీకుమాత్రం ఏంఓరిగింది! నల్లరిలో తన్నులు.
అవమానం! ఇలాంటి నీచమైన దొంగతనం
చూనేయరాదు! ఏదైనా పనిచేసుకోరాదు!"

అతను దీర్ఘంగా నిట్టారేడు!
"ఇంతకూ నేను దొంగనని మీరెలా ఆను
కున్నారు?"

అతని ప్రశ్నకు నేను అదిరిపడ్డాను.

భావచిత్రాలు

నీ కళ్ళవెంట నీరు కారి
విస్తుంది.

మరి తనెవ్వరికీ అపకారం
చెయ్యలేదే ?
యేమిటి యీ దారుణం ?
యెవ్వరు యీ ఘోరాలకి
కారణం ?

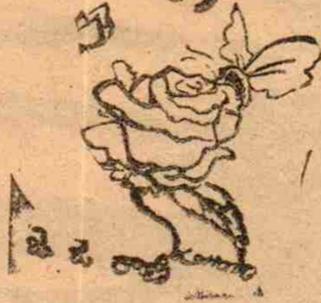
దైర్యంగా నిలబడితే....
తోకముడిచి పరుగెడుతుంది..!

క్రి

వి.వి.సాయి

ప్రశ్న

కన్నెగులాబీ విరియాలనుకుంది
బంగారు భవిష్యత్తు నూహించి-
కానీ-గమనించలా తనచుట్టూ
పున్న

ముళ్ళ కంచెల్ని
మొగ్గలో నును సిగ్గులు నింపి
రేకు విచ్చుకుంది రోజూ :
రేకు విచ్చి- పువ్విరిసి
రేకు రేకు రాల్చుకుంది-
వాలిన తుమ్మెదలన్నీ
తన మకరందంగ్రోలెస్తే :

తెడ

సాయి

నమాజం....
మొరిగే కుక్కలాంటిది....
భయపడి పరిగెడితే....
వెంటపడి తరుముతుంది

జీవితం

వెలిగించిన సిగరెట్ జీవితం
నిజంలా—
తరుముకోచ్చే
నిప్పు :
ఈ సంరంభంలో
చివరకు మిగలేవి
నుసి అనుభవాల,
చేదు జ్ఞాపకాలేకాదు....
తృప్తి—
అనే ఆత్మమోష కూడా ! *

నీ జీవితం ఒక యజ్ఞం
లాంటిది
అందులో శ్రీ హోమం
లాంటిది
అజ్ఞం పోస్తే పోసావు,
వెంటనే విసురు.
లేకపోతే ఆ పొగ

“అంటే.... యిప్పుడు చూసిందంత అబద్ధ
మంటావా ?”
“అవును !” అతను దృఢంగా అన్నాడు.
“మరి ఆ పర్సనగతి ?”
అన్నా నేను దొంగని కాదు.
“అది నా కష్టారితం : నా నెల జీతం :”
“మరి దొంగ దొంగ అంటూంటే—నిబ్బ
రంగా నిలబడక ఎందుకలా పరుగుతీసేవ ?”
అతని కళ్ళనుండి అశ్రువులు రాలుతున్నాయి
“సార్ : అదంతా మానాన్నచేసిన పాప
ఫలం : మానాన్న జేబుదొంగలముఠాలో పని
చేసేవాడు : ఇలాగే ఒకనాడు పట్టుబడి జనం
చేత చావుదెబ్బలుతిని హాస్పిటల్లో చచ్చి
పోయేడు.

మానాన్న జీవితం నాకొక గుణపాఠమైంది.
నేను నిజాయితీగానే జీవించాలనుకున్నాను.
అష్టకష్టాలుపడి ఒకదాన్యం మిల్లలో నెలజీతం
కూలీగాచేరేను.
కాని మానాన్న పనిచేసిన దొంగలముఠా
వాళ్ళు నన్ను వదలలేదు. తమలో కలుపుకోవా
లని ఎన్నో ప్రయత్నాలుచేసేరు. నేను విన
లేదు. చివరకు ఒప్పుకోకపోతే నన్ను చంపే
స్తామని బెదిరించేరు : దాంతో నాలో భయం
మొదలైంది.
ఒకబో తారీఖు ముందుగానే మా ఆమ్మని
—తమ్ముణ్ణి రహస్యంగా ఊరుపంపించేసేను.
నేనుకూడ వెళ్ళిపోవాలని నిశ్చయించుకొని
బస్టాండుకివచ్చేను :
కాని....వాళ్ళు నన్ను పసిగట్టేసేరు : ఆ

గళ్ళుంటగీవాలా, ఆ నూట్వాలా దొంగల
ముఠావాళ్ళే : ‘దొంగ దొంగ’ అని నావెంట
పడ్డారు : నేను భయపడి పరిగెత్తేను : చివ
రకు దొరికిపోయేను !” అతను ఇంకా ఏదో
చెప్పబోతూనే ‘అమ్మా’ అని అరచి క్రింద
పడిపోయేడు
అతని వెన్నులో నాకు దిగబడింది.
జరిగిన అనర్థం తెలుసుకునే లోపునే
కాంటిన్దాటిన గళ్ళుంటగీవాలా ఆబోఎక్కి
వేగంగాపారిపోవటం అరక్షణంలో జరిగిపో
యింది.
నేలమీద పడిపోయిన యువకుడు “సార్ :
మా ఆమ్మా తమ్ముడు....” అంటూ ఏదో
చెప్పబోయి నేలకొరిగిపోయేడు. అతని
ప్రాణాలు అనంతవాయువుల్లో కలిసిపోయాయి.
*